

37. møde.

Fredag den 3. december kl. 11.

Formanden:

I skrivelse af 1. december meddeler boligministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om midlertidig regulering af boligforholdene.

(Lovf. nr. L 137).

Forslag til lov om ændring af lov om realkreditinstitutter. (Midlertidige regler om lån til opretnings- og brandsikringsarbejder).

(Lovf. nr. L 138).

I skrivelse af 1. december meddeler ministeren for offentlige arbejder, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om elektriske stærkstrømsanlæg.

(Lovf. nr. L 139).

Medlemmer af folketinget Knud Jespersen, Kaj Hansen og Jørgen Jensen har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af merværdiafgiftsloven. (Midlertidig ophævelse af afgiften for danske varer).

(Lovf. nr. L 140).

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Boligministeren (Helge Nielsen):

Jeg har herved den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om midlertidig regulering af boligforholdene og forslag til lov om ændring af lov om realkreditinstitutter. (Midlertidige regler om lån til opretnings- og brandsikringsarbejder).*

Forslagene, der må ses i sammenhæng, har et dobbelt sigte.

De skal dels medvirke til at fremme aktiviteten og dermed beskæftigelsen inden for byggesektoren og dels forbedre finansieringsmulighederne mht. brandsikringsforanstaltninger.

Forslaget til lov om ændring af lov om midlertidig regulering af boligforholdene har tre hovedpunkter.

For det første skal forslaget muliggøre en udvidet finansiering af brandsikringsforanstaltninger. Siden brandsikringslovens ikrafttræden har det fra både grundejer- og lejerside været påpeget, at finansieringen af de nødvendige foranstaltninger kun i meget begrænset omfang bør medføre lejeforhøjelser. Disse vil nu efter forslaget kunne begrænses. De midler, der allerede af den gældende leje afsættes til kontoen for udvendig vedligeholdelse, skal efter forslaget kunne anvendes til brandsikringsforanstaltninger.

Forslagets 2. punkt er en udvidelse af det princip, vi i forvejen kender fra brandsikringsloven, hvorefter renter og afdrag på lån til udførelse af brandsikringsforanstaltninger kan afskrives på opretningskontoen. Det foreslås, at adgangen til afskrivning af ydelser på lån udvides til også at omfatte lån til andre arbejder på ejendommene.

Forslagets 3. punkt vedrører Grundejernes Investeringsfond.

Her er forholdet det, at fonden kun i begrænset omfang råder over kontante beløb. De fleste midler er bundet i obligationer. Fondens lån skal efter reglerne ydes kontant til pari og forrentes med 6½ pct. Som forholdene ligger, må fonden for at kunne yde lån i væsentligt omfang sælge obligationer. Det vil med det nuværende rente- og kursniveau betyde et tab for fonden, og da fonden må føle sig forpligtet til at sikre, at fondens indskydere til sin tid kan få udbetalt deres indskud, har fonden vedtaget at indstille sin udlånsvirksomhed, indtil der måtte blive skabt bedre sikkerhed for fondens fremtid.

Denne tilstand er selvsagt ikke tilfredsstillende på baggrund af det behov for lån til brandsikring, som det har været forudsat at fonden skulle medvirke til at klare. Ikke mindst har det været ønskeligt, at fonden ydede brandsikringslån også i ejendomme, der ikke har indskudt beløb i fonden. Der er ofte i disse ejendomme tale om relativt store brandsikringsudgifter, hvorfor behovet for billige lån også her er størst.

Som et bidrag til en løsning af dette problem foreslås fondens udlånsrente på 6,5 pct. forhøjet til 8 pct. Herved vil den nærmest sig mere til fondens rente til indskyderne, der sidste år var 9 pct. og nu foreslås maksimeret hertil. Det vil

[Boligministeren.]

lette fondens muligheder for at fortsætte udlånsvirksomheden og samtidig sikre, at indskydernes midler til sin tid kan udbetales ubeskåret.

Jeg har drøftet forholdene med formanden for fondens bestyrelse, og det er mit indtryk, at fonden vil kunne afsætte et beløb – f. eks. 20 mill. kr. årligt – til udlån til finansiering af brandsikring, når loven er gennemført. Det betyder nok samtidig, at det kan blive vanskeligt for fonden at fremskaffe midler til udlån til finansiering af andre foranstaltninger i den ældre boligmasse, så længe der skal ydes brandsikringslån.

Lovforslaget indeholder tillige en udvidelse af adgangen til at få frigivet midler i Grundejernes Investeringsfond. Jeg havde gerne set, at kredsen af personer, som har adgang til frigivelse af midler, var blevet endnu videre. Som jeg har nævnt, er likviditeten i investeringsfonden meget stram, og de midler, der er til stede, bør i første række udlånes til brandsikring. Derfor har det været nødvendigt at indsnævre den personkreds, der kan få penge frigivet, og maksimere det årlige frigivne beløb.

Forslaget til lov om ændring af lov om realkreditinstitutter indeholder en midlertidig lempelse i adgangen til at lade opretnings- og brandsikringsarbejder finansiere via realkrediten.

Som det er nu efter ændringen af realkreditloven i august 1976, hvor bl. a. de gunstigere regler for belåning af boligejendommene genindførtes med midlertidig gyldighed, er det stadig et vilkår for at få lån efter de gunstige regler, at investeringen udgør mindst 10 pct. af bygningsværdien inden forbedringens gennemførelse.

Det er denne mindstegrænse, der bl. a. foreslås fjernet for at lette finansieringsadgangen også for mindre opretnings- og brandsikringsarbejder, som gennemføres i det ældre private og almennyttige udlejningsbyggeri, og som påbegyndes i perioden 1. december 1976 til 31. marts 1979.

Udgifterne til opretnings- og brandsikringsarbejder skal efter forslaget kunne finansieres fuldt ud med den begrænsning, at de årlige ydelser på lånet skal kunne dækkes af et beløb svarende til 1 pct. af ejendommens værdi ved 15. alm. vurdering.

Realkreditlånet skal endvidere have sikker-

hed inden for en lånegrænse på 75 pct., og amortisationstiden kan højst andrage 20 år.

Med disse ord, og idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagene og deres bemærkninger, skal jeg hermed anbefale lovforslagene til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Ministeren for offentlige arbejder (*Niels Mathiasen*):

Herved tillader jeg mig for folketinget at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om elektriske stærkstrømsanlæg*.

Ændringerne går for det første ud på en justering og omformulering af den bemyndigelse, der allerede findes i stærkstrømsloven, til at fastsætte regler om stærkstrømsanlæg, installations- og konstruktionsforskrifter samt prøvning og godkendelse af elektrisk materiel. For det andet søges der hjemmel til at muliggøre stærkstrømslovens ikraftsættelse på Grønland.

Hensigten med den første del af forslaget er at tilpasse bestemmelserne i stærkstrømsloven til de i EF vedtagne regler om sikkerhedskrav til elektrisk materiel og kontrol med kravenes opfyldelse. Den nugældende danske kontrolordning for elektrisk materiel går ud på, at materiellet skal være typegodkendt af Danmarks elektriske materielkontrol (DEMKO) og forsynet med godkendelsesmærke (D-mærke), *inden* det bringes på markedet her i landet. Denne ordning med en forudgående tvungen godkendelse er imidlertid i strid med et inden for EF vedtaget direktiv, der dels har til formål gennem et harmoniseringsarbejde at tilvejebringe ensartede sikkerhedsmæssige krav i de enkelte lande og dels skal forhindre, at de enkelte lande under påberåbelse af sikkerhedsmæssige hensyn skaber hindringer for den fri omsætning af elektrisk materiel i Fællesskaberne.

Lovforslaget tager derfor sigte på i stedet at indføre en ordning, hvor der foreskrives pligt til straks ved markedsføringen af en ny type elektrisk materiel at foretage anmeldelse til DEMKO, der derefter anstiller de nødvendige undersøgelser af, om materiellet opfylder konstruktionsforskrifterne. I det omfang der ikke foreligger prøvningscertifikater fra anerkendte prøvningsanstalter i udlandet eller fyldestgørende dokumentation for, at fabrikanten selv har foretaget de nødvendige prøvninger efter de retningslinjer, der er fastsat i de harmoniserede regler, skal DEMKO efter forslaget fore-